1870. II. évfolyam. 31. szám. Hétfő, február 14.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félév re 5frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
☞ Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők. ☜
Hirdetési dij:
5 hasábos petit sorért 5 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora 15 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Debreczen ujonczilletéke.

C) A terhes adók legterhesebb neme: a véradó. —

Nemcsak azért, hogy a mai fegyveres béke idején állandóan, huzamos időszakon át elszakasztatik a besorozott ujoncz kedveseitől, családjától, tán nejétől, gyermekeitől is, nemcsak azért, hogy az európai mai viszonyok közt, midőn örökös tábori életet élnek a százezerekre, sőt milliókra menő, teljes fegyverben álló seregek, s mintegy farkasszemet néznek egymással, csak jeladásra várván, hogy mikor rohanjanak egymás ellen élethalálra vivandó kemény tusákban; — soha biztosságban nem lehet a katona afelől, hogy élete nem esik méltatlanul áldozatul, tán hazáját sem érdeklő, vagy nem is annak javára, tán épen ellenére vivandó csaták közepette, miket a hatalom önérdeke, vagy tán néhány udvaroncz szeszélye kényszerit a nemzetekre. —

Hanem e mellett legterhesebb a véradó azért is, mert százezerek munkás kezei vonatnak el azon térről, melyen a haza jóléte előmozditása, a nemzet összes tagjainak egymásra ható munkássága, az anyagi és szellemi kifejlődés, előhaladás fokozatos kifejtése szükséges, annyira, hogy a munkától elvont erő százszoros arányban kevesiti a különben elérhetendett eredményeket.

Az ipar, kereskedés, gazdászat, müvészet, tudomány megannyi tényezőt vesztenek a hadseregbe beosztott polgárokban, mig az állandó katonai rendszer emberölő intézménye fenáll. S habár tagadhatlan, hogy a hadseregek soraiban mindig találkoznak, kik tapasztalataikat, üres idejöket értékesitni tudják katonai állomásaikon is a haza és az emberiség javára; de az is, tagadhatlan, hogy a roppant nagy többség, a hadi gyakorlaton kivül fenmaradt idejét részint haszontalanul töltvén el, részint kicsapongásra forditván, dologtalansághoz szokik, és e mételyt, mit éveken át magába szivott, a családi tüzhelyhez hazatértekor, beoltja a családi, a polgári életbe is; s azonkivül, hogy a munkás kéz elvész benne, rosz példát ad másoknak is, sőt terhére válhatik tettleges kihágásaival is a társadalomnak; — s igy nemcsak a jólét előmozditására közre nem müködik, sőt részint tettleg, részint semlegesen épen az ellen dolgozik. —

Jól tudjuk, hogy ezen ellenvetésre mi szokott lenni a felelet.

Az, hogy míg Európa le nem fegyverkezik, sőt épen fegyverben áll, Magyarország sem lehet nézője az európai drámának, melyben, nem ugy, mint hajdan, meglepőleg gyorsan támadnak s végződnek a háboruk.

Bár ez örökös körforgás, ha t. i. egyik nemzet sem kezdi meg a lefegyverzést, és egyik mindig a másikra utal, a békét soha sem engedheti létrejönni, sőt a háboru veszélye általa óriás mérvben növekszik folyonként, ugy, hogy végre az látszhatik az ember legtöbb feladatának lenni, hogy egymás öldöklésére mindig készen álljon: mégis az emberiség végczélja felé szárnyaló ész azt parancsolja, hogy, a körülményekre tekintettel, minél kevesebb ember vonassék el azon magasabb czélra közremüködéstől, mely az emberi mivelődés, a jólét és szabadság kifejtésére, elérésére és fentartására megkivántatik.

Ha kénytelen-kelletlen meg kell is nyugodnunk azon, hogy az állandó véradó előállittassék, mégis elmaradhatlan azon törekvés szüksége, hogy a véderő felhasználásának módja akép alkalmaztassék, hogy minél kevesebb munkás kéz legyen eltartóztatva, részt venni a társadalmi boldogság kiküzdése nagy munkájától!

S ha meg vannak szabva a kötelességek, miszerint az állam egészséges polgárai kötelezteknek kiszolgáltatni soraikból az illetéket, mely a véderő számához képest, rájok esik: soha sem szabad, soha sem jogos, az által nehéziteni a terhes véradót, hogy az arányon, és képességen felyül is követeltessék az erőknek tulfeszitése. —

Hazánkban az általános védkötelezettség elve törvényhozásilag is el levén fogadva, alkotmányos polgárnak abból magát kivonni nem szabad.

Másfelől azonban, e kötelezettség mellett, minden polgárnak, minden törvényhatóságnak meg van azon joga, hogy a véradóval tulterheltetése ellen egész erejével védekezzék.

És a kormányzatnak, mely a véderő kiállitása végrehajtásával megbizva van, kötelessége: számba venni azon törvényes indokokat, melyek a véderő tulságos száma ellen törvényesen felhozatnak. —

Debreczen sz. kir. város soha sem volt annyira terhelve véradóval, mint a legközelebb végrehajtandó ujonczozásnál.

Nem volt a mult évben sem, midőn pedig már ugyanazon törvény utján vettetett ki illetéke.

Ha jól emlékszünk, a mult ujonczozáskor 130 körüli főre ment a követelt illeték. Most 183 katona követeltetik.

Anélkül, hogy európai háboru fenyegetőznék. —

Anélkül, hogy Debreczen lakossága aránylag csak távolról is növekedett volna, a 2 évben követelt szám közti különbséghez viszonyitva.

Anélkül, hogy más törvényre lehetne hivatkozni, mint a mult ujonczozáskor lehetett. —

Ezen semmikép sem indokolható nagy sérelmet elpanaszolta Debreczen város tanácsa a honvédelmi ministeriumnak, mely azt felelte, hogy a számarány a törvény alapján helyesen van kivetve; tehát a kivánt mennyiséget ki kell állitani!

De hát tavaly nem ugyanazon törvény alatt állottunk-e ?

Vagy, van-e ok arra, hogy ama törvény most máskép értelmeztessék, magyaráztassék, alkalmaztassék ?

Nincs semmi ok !

A véderőről szóló törvény 30. §, a hadseregbe sorozandó védkötelesek számát, a népesség számarányához képest, a tapasztalat által igazolt ujonczállitási képességök arányában rendeli felosztani.

Debreczen népességének számaránya tavaly óta nem változott, legalább annyira nem, hogy az felfelé emelkedett volna, kivált a most követelt ujonczmennyiséghez képest. —

Az ujonczállitási képesség, a kivánt 183 főre vonatkozólag, a tapasztalat által sem igazoltathatott soha, mivel ennyi katona sohasem követeltethetett !

Mi lehet tehát oka e felemelt követelésnek, nem tudjuk.

Azonban azt tudjuk, hogy hol rejlik orvoslása !

Rejlik az a tényleges állapotban.

A következés meg fogja mutatni, hogy a 3 korosztályból nem telik ki a követelt szám. . . . .

S ha mégis, kevésbé alkalmasaknak besoroztatásával is, keresztül hajtatnék a 183 főnek kikerekitése: az nem lenne alap jövőben arra nézve, hogy az Debreczen rendes illetékének mértékeül szolgáljon. . . .

És a városi közönségnek, mely a polgárok élete és jogai felett őrködni köteles, legszentebb teendői közé tartozik, hogy azon mintegy 50 főre menő ujonczilletéki többlet alól, a törvény és a gyakorlat alapjára fektetett jogos indokokból, a városi lakosságot mentesitse; s megszerezvén, az egész országra tett kivetést felderitő kimutatást, az országgyüléshez, az e tárgyban inditandó vizsgálatért s orvoslásért kellő okadatolással teendő felterjesztéseiben folyvást folyamodjék, mig orvoslást nem nyer; nehogy a tulságos illeték állandósittassék !

A debreczeni kereskedelmi és iparkamarától.

Tekintetes szerkesztőség!

A nagyméltóságu magyar királyi földmüvelés ipar és kereskedelemügyi ministeriumtól vett értesités szerint az osztrák-magyar keletázsiai expeditiónak China és Japánban léte alkalmával dr. Scherzer ministanácsos mint az expeditio kereskedelmi osztályának vezetője osztrák-magyar árumintákból kiállitást rendezett Shanghaiban.

Egy részt az ezen kiállitás iránt tanusitott általános részvét, más részt azon óhajtás is hogy terményeink minél terjedtebb módon ismertettessenek Japán és Chinában, mely országokkal ép jelenleg kötöttünk kereskedelmi és hajózási szerződést, azon inditványra birták a nevezett ministeritanácsost, miszerint hasonló áruminták küldessenek Honghong részére is a shanghai és japáni gyüjtemények pedig egészittessenek ki.

A midőn a fentközölteket a nagyméltóságu magyar királyi földmüvelés ipar és kereskedelemügyi ministerium meghagyása folytán köztudomásra juttatjuk, el nem mulaszthatjuk ezen hazai iparunkra nézve fontossá válható eszme valósitása czéljából — ugyancsak a nagyméltóságu ministerium rendelvénye folytán — a kamara kerületéhez tartozó kereskedőket és iparosokat mentül nagyobb részvételre felhivni, hogy az által ez ügy fontos vóltának megfelelő támogatásban részesüljön. — Felkérjük tehát az illetőket, hogy az e czélra felajánlott tárgyakat legkésőbb folyó évi marczius 25-ig a debreczeni kereskedelmi és iparkamarához annyival inkább sziveskedjenek eljuttatni, mert a későbbi időben beérkező tárgyak figyelembe nem vétethetnek.

Meg kell még jegyeznünk hogy Xantus János Honghongból 1869. decz. 2-ról kelt tudósitása szerint a keletázsiai piaczokon leginkább kék posztók és pokróczok, gyertyák, kész topánok és vörös boraink számithatnak kelendőségre.

Debreczen, 1870. febr. 10-én.

A kereskedelmi és iparkamara nevében.

Komlóssy Imre elnök. Dr. Király Ferencz titkár.

Torna ügy.

„Örüljetek az ürülőkkel!" ez apostoli intés hazaszerte a jelszó e jelen vigalmi időszakban! A kedvre gyuladt ifjuság körében ez ige miképen máskor ugy most is testté lőn! Ez öröm hatványoztatik akkor, midőn a kedvest a hasznossal párosodni látja az örvendezőket figyelemmel kisérő emberbarát; s a jótékonyczélu vállalatoknak sikert, előmenetelt óhajt minden melegen érző nemes kebel, s erejéhez mérten a szent ügy kiviteléhez áldozatkészséggel járul.

E végre rendeztettek eddig, fognak ezentul is rendeztetni e nagy magyar városban több egylet részéről jótékonyczélu tánczvigalmak. Kivánatos volna ez a csak bölcsőjében rengő torna egylet érdekében is! Azonban ez köz megállapodás folytán a nyári időszakra halasztatván; ha az örvendezők seregéből nehányan e zsenge intézet fölvirágoztatására is közremüködnek kegyesen: nemes és követésre méltó tettöket emlités s hálás köszönet nélkül hagyni nem lehet!

E lapok 22-dik számában tornaegyleti rendes jegyzőnk, midőn a közelebb január 23 végrehajtott tisztujitás felől tudósitást irt: nem mulasztá el közölni azon nemes szivü adakozók örök becsü neveit, kik a tevékeny müvezető lelkes fölhivása nyomán ez egyletről megemlékezni kegyesek valának.

Azóta az adakozás következő lendületet vett:

1. Valkó Róza k. a. egy női kézimunkát készit ösztön dijjul oly tornász részére „ki a tornaügyet szellemi termékkel gazdagitja s e mellett szakmányában kitartó szorgalmat tanusit."

2. Pusztay Rózsa k. a. két darab aranyat küldött kezemhez „kitünő szabatosságért a szabad gyakorlatokban, hozzá kötvén, ha tanuló, hogy iskolai előmeneteli osztályzatában legalább két „kitünőt" nyerjen.

3. Krajnik Alajos ur az elnökség utján a pénztár gyarapitására 10 frtot adományozott.

4. Katz Ignácz VI. gymn. tanuló saját maga által készitett iven 15 frtot gyüjtött, mely összeghez járultak: Katz Lázárné 3 ft, Berger Henrikné 1 ft, Katz Józsefné 1 ft, Katz Henrikné 1 ft, Steinfeld Antal 1 ft, Fürst Mátyás 1 ft, Katz Lázár 1 ft, Silberstein József 50 kr, Reiner Henrik 50 kr, dr. Popper Alajosné 1 ft, Rott Lipót 2 ft, Weinman Fülöpné 1 ft, Kola Jánosné 1 ft; mely összeg feletti rendelkezés a legközelebbi választmányi ülés teendői közé tartozik.

5. A helybeli ref. egyház mult év decz 26. 112-ik sz a. közgy. végzése alapján 50 frtot rendelvén egyletünk fölsegélése érdekében: az alapitók sorába lépett; s én ez összeget a közpénztárból hálás köszönettel fölvéve a helybeli takarékpénztárba betettem.

Fogadják a kegyes adományozók, addig is, mig előterjesztésem alapján ez választmányilag is megtörténnék, az én szives köszönetemet e lap hasábjain, buzgó áldozat készségükért, s adjon a jó isten az általános egészség fentartása, az erő s ügyesség fejlesztése s a test edzése végett alapitott tornaegyleteknek mindenütt, közelebb e miénknek fölvirágzást! időről időre nemes szivü kegyes jóitevőket!!!

Irtam, Debreczen, 1870 Febr. 11.

Varga Lajos s. k. elnök.

Ujdonságok.

— **Kossuth Lajos** nagy hazánkfiához üdvözlő levelet küldött azon társaság, mely folyó hó 8-án az „arany kéz"-ben a Burszky István volt honvédtüzmester által festett kép kisorsolása alkalmából összegyült és lelkes éljenzésekben emlékezett meg legnagyobb számüzöttünkről.

— **A honvédrokkantak menházára** Kiss Sándor ur, mint a szinház intendánsa beküldte hozzánk az e czélra folyó évi jan. 14-én tartott előadás jövedelmét és az akkor tett felyülfizetéseket, összesen 265 ft 35 krt. — Ugyan e czélra Zagyva Imre lelkész ur 4 ftot, Sőtér Miklós ur 3 ftot, Papp József ur (pf) 2 ftot adományozott. E szerint a kezeinkhez jutott adományok főösszege: **941 frt. 1 kr.**

— A gr. **Batthyányi Lajos emlékszobrára** adományozott Zagyva Imre ur 1 ftot. Eddigi főösszeg **22 frt.**

— **A debreczeni zenede** hegedü tanára Hitesy Lajos ur, a vonósnégyesek érdekében kötelezettségén kivül, minden héten kétszer, és pedig szerdán és szombaton délután 3 órától 4 ig, mély hegedün és gordonkán (viola és violoncello), tanórákat szándékozván adni: felhivatnak azok, kik az emlitett hangszereken tanulni kivánnak, hogy magukat, a tudva levő zenedei szabályszerü feltételek melletti beiratás végett, folyó évi február hó végéig, igazgató tanár Sz. Nagy Károly urnál jelentsék be. — Megjegyeztetik egyébiránt, hogy a mélyhegedü és gordonka tanszakra, csak azok vétethetnek föl, kik a hangszerben elegendően jártasok, és hegedün vagy zongorán, már meglehetősen játszanak; — egészen kezdők kizáratván.

Komlóssy Lajos, zenedeigazgató.

— **A polgári lövészegyletnek** tegnap tartott közgyülése igen látogatott volt. Első fölövészmester Halmágyi Lipót előterjesztette az egylet keblében a mult év alatt előfordult mozzanatokat eléggé megvilágitva a társulat helyzetének kedvező és kedvezőtlen viszonyait; s jelezte az egyleti élet fölelevenitésének szükségét; aztán a választmányi évi jelentés, s ennek folytában az országos lövészszövetséghez csatlakozást óhajtó választmányi javaslat, ugy a pénztár állását s a folyó évi költségelőirányzatot magában foglaló kimutatások; — melyek is részint tudomásul vétettek, részint helybenhagyattak a számadásra nézve a felyülvizsgálat elrendeltetett. A választmányi jelentésnek a hátralékban levő tagsági és alapitványi dijakra vonatkozó részére nézve, a választmány erélyes eljárásra hivatott fel.

Ezután elnök fölövészmester maga és tiszttársai nevében is a bizalomért köszönetét fejezvén ki, leköszönt s a tisztujitásra felhivta a közgyülést, melyben Komlóssy Lajos korelnöklete alatt, a választások következőképen hajtattak végre: első fölövészmesterré: Szöllősy János, 2-dik fölövész mesterré: Simonffy Sámuel, 1-ső allövésszé: Borsos Ferencz, 2-dik allövészszé: Jóna Dániel, jegyzővé: Harsányi Gábor választattak. Szöllősy János elválasztatott elnök küldöttségileg meghivatván, köszönetét nyilvánitá a bizalomért, s bár nem szándékozott már, teherrel járó hivatalt elfogadni, mégis enged a közbizalomnak, s igéri, hogy az egylet jóléte előmozditásán egész erővel fog munkálkodni. Elnöklete alatt választmányi tagokul elválasztattak: Szepessy Antal Klekner Manó, Komlóssy Imre, Mayer Emil, Stegmüller Sándor, Halmágyi Lipót, Makó István, Oláh Károly, Pájer József, Sesztina Lajos, Fischer Nándor, Schvarcz Bernát, Sebes György, Sikk Lajos, Kökényessy Imre, Buzás Pál, Göltl Nándor, Varga Ferencz, Gyürky Sándor, Laky Lajos; póttagokká: Geréby Fülöp, Tóth Gyula, Mészáros József, Szepessy Gusztáv, Veres László. — A két titkár megválasztási jogát a közgyülés átruházta a választmányra.

— **A Kaskovics Iván** által **Rónay Gyuláné** ellen a városi biróság előtt inditott becstelenitési per, mely nagy zajt inditott városunkban, alperesnő fölmentetésével végződött folyó hó 10-én. Felperes az itéletet fölebbezte.

** **A kereskedő ifjuság bálja** mult szombaton szépen sikerült. Egyébiránt holnapi számunkban részletes tudósitást fogunk róla hozni, addig is megjegyezzük, hogy e vigalom népes és kedélyes volt s a közönség reggel 7 órakor oszlott el.

*** **Az egyházi gyülés**, mely tegnapra volt hirdetve, elmaradt, mivel a tagok nem jelentek meg elegendő számmal.

** **A szinházi pénztárnak** a két bál t. i. a joghallgatók és kereskedők bálja — mint illetékes helyről értesülénk — körülbelől 1200 frtnyi tisztajövedelmet hozott.

** **Menter Zsófia** felüdülvén betegségéből városunkba közelebb megérkezik s müvészi hangversenyét e hó 16-kán, azaz szerdán fogja a szinházban megtartani.

** **A „Tündér Ilona"** czimü nagy látványosság diszletei, — melyek Lütkemaier a koburgi szinházi festő remek ecsetje alól kerültek ki — részben már megérkeztek szinházunkhoz s oly nagyszerüek, hogy az „ezer egy éj" tündér pompaira emlékeztetik az elragadtatott nézőt. A darab, melyben e gyönyörü festmények szerepelni fognak, martius vége felé kerülend szinre.

** **A szerződtetések** a jövő szini idényre már folynak, az eddigi intézkedésekből következtetve a társaság ugy fog szerveztetni, hogy a debreczeni szinház azon szembeötlő állásponttot, — melyre a hazai szimüvészet terén közönségének ernyedetlen pártolása folytán hivatva van: méltán és kifogás nélkül foglalhassa el Később közölni fogjuk azok neveit, kik intézetünk részére müködő tagok gyanánt ujonan szerződtettek.

** **Balázsné Bognár Vilmát**, kitünő hazai énekmüvésznőnket, mint halljuk az igazgatóság három vendégjátékra meg akarja nyerni; e tárgyban már tétettek is lépések, melyeknek sikeres eredményét ohajtva várjuk.

** **A szinházi ujdonságokban** ha már ennyire benne vagyunk, egy füstalatt megemlitjük, hogy jövő héten a szinpadon is lesz egy pár ujdonság, közönségünknek legalább az, mert még sem a „Mekkai basa" czimü operette, sem „Tartüffe mintaképe" nem adatott itt elő, s igy azoknak szinrekerülését esemény képen feljegyezhetőnek véltük.

*** **Gyász hirek.** Hajdu Mihályné, a gyöngéd édes anya, és hü nő nincs többé; ma reggel adá az ég urának áldott jó lelkét. Ujházi Károly ismert orvosunk családját érzékeny veszteség érte; egy derék fiut tépet ki a halál a szerető karok közül, Ujházi Izidort, ki a gyógyszerészeti pályát már-már bevégezte, régi szenvedései után jobb létre szenderült. — Béke lengjen az elhunytak hült porai felett. A megszomorodott gyászos feleket vigasztalja a nagy számu ismerősök őszinte részvéte! —

(E.) **Azon szerencsétlen V. J.** nevezetü leány, ki egy rokona által meglövetett, — kiről lapunk több számában volt emlités — hosszas szenvedés után, csakugyan kimult mai napon, a délelőtti órákban.

Meghaltak. Febr. 7. H. u. Méhes Sándorné Katona Julianna 46 éves mellvizkórban. 9. Pfi. Kis István l. Julánna 4 és fél éves kanyaróban Pfi. Veres József l. Eszter 1 hetes bėllobban. Pfi.

TÁRCZA.

A müvész szerelme.

Beszély. —

(Folytatás.)

Egy őszszel ismét haza tért, és ezuttal korábban mint őt öcsese várta, s megölelvén Giovannit igy szólott:

— Holnap ismét elutazom; most csak azért jöttem, hogy mindent elbeszéljek neked és kérjelek, hogy házunk emeletét kissé szednéd rendbe; mert te sokkal jobban értesz az efféléhez, mint én.

És midőn fivérének csodálkozó tekintetével találkozott, hirtelen tovább folytatá:

— Rövid idő alatt fiatal nőt hozok a házhoz és akkor vége szakad kóborgásomnak. Oh a nők mindenhatók Giovanni!... őrizkedjél tőlök! Én oly biztosnak hittem magamat s oly szabad valék, mint a madár, — és most kézzel lábbal le vagyok bilincselve! Arám egy Pisa melletti helységben levő aranymüvesnek egyetlen leánya; az apa most sulyos betegségben szenved. Ha a kiszenvedett férfinak szemeit befoghatom, ide jövök Gindittámmal. Nézz ide!... e gyürüt az én kicsikém huzta ujjamra, — de azért te azt addig hordhatod; a te ujjaid véknyabbak, az enyimet szoritja ez. Miképp történt az egész, én magam sem tudom, de hogy ő szerelmemre érdemes, arról magad is meggyőződhetel, ha őt látni fogod. Tehát csak rendezd be lakásunkat, meglásd ángyod megköszöni azt neked!

E beszéd közben a karika gyürüt fivérének balkeze ujjára huzta fel.

— Én azt hiszem, esküvésünk e gyürü nélkül is kellő érvénynyel bir, — szólt mosolylyal s megcsókolta Giovannit.

Az öcs nem kevéssé volt meglepetve bátyjának eme nyilatkozata által s csak fejét rázta, midőn értesült, hogy fivére önként engedte lábát békóba verni.

— Ugyan mit csinálsz te az oly asszonynyal, ki köpenyedet ragadja meg, ha az utazási vágy utólért? — kérdé Giovanni tréfálkozva.

— Az utazási vágy nem gyötör többé, ha egyszer a szőke Ginditta itt körömben él, — volt a felelet.

— És aztán szép-e?

— Nem oly szép mint a florenczi nők. Anyja velenczei nő volt; hanem előttem mégis nagyon szép, — válaszolt mosolyogva Giulio.

Giovanni mélázva forgatta ujján az arany karikagyürüt.

— Nézd csak, ép ugy illik ujjamra, mintha csak erről vették volna a mértéket. Jól megőrzöm számodra, meglásd!

Egy ideig még különféle tárgyak felől beszélgettek egymással s a közben megigérte Giovanni, hogy mindent a legczélszerübben elrendezend a fiatal nő számára s a beteges aranymüvesnek mielőbbi édes végnyugalmat kivánva, álomra hajták fejüket.

Giulio másnap ismét Pisa felé vette utját.

Giovanni a lak emeletét tehetsége szerint berendezgeté s ép oly erélylyel látott a bevásárlásokhoz, mintha csak saját maga számára tette volna azt.

Különösen a fiatal nő szobáját igyekezett teljes erejéből földisziteni, és amellett rendezé be a müteremet, hol a támlányt ugy helyezé, hogy mindig láthassa a helyet, hol a szép kis nő fog diszes faragványu székén ülni.

Hogy ő mindezt miért tette, maga sem tudta. A hálószoba is nagyon izletesen volt földiszitve és Tosini Giovanni büszkén és ritka kedveléssel járt-kelt e lakosztályban; egész napon át honn maradt s csak épen ebédelni ment egyik közel eső fogadóba. Órákig elálldogált a támla előtt, anélkül, hogy dolgozott volna. Egy ifju florenczi hölgyet festett épen, kinek arczképe bevégzéséhez már csupán pár ecsetvonás szükségeltetett; de a fiatal müvész pihentette ecsetét, s tenyerébe hajtván fejét, ábrándozott. Ily pillanatban ő maga képezte a legszebb képet, a mint ott ült, kezét hanyagul leeresztve, szép fejét félrehajtva és nagy szemével a szomszéd szobába tekintve, hol a szép faragványu szék állott.

És mentül többet mélázott, álmodozott, annál tisztábban látott ő ott egy sugár kecses nőalakot fehér öltönyben megjelenni s őt mosolygó szemmel átpillantani. Tisztán kivehető volt a finom fejecske az ablakon benyuló szőlőlevelek közül. Nagy tükkel felakgatott nehéz aranysárga fürtei, dicsfényhez hasonlóan sugárzák be ártatlan homlokát. Annyira életelevenen látta ő mindezt, hogy koronkint fölugrott s a bájos képet ecsetjével akarta megörökiteni, de az mindannyiszor, mint párázat foszlott szét szemei elől, mig végre egészen fölhagyott a sikertelen kisérlettel, a bájoló álomképet visszatartani. Ugyanekkor azonban saját ságos módon minden kedve elment a szép nők festésétől s midőn a szép Teréza arczképével kész lett, általános bámulatot idézett elé, hogy számos barátnőjének megrendelését kereken visszautasitá. Tosini Giovanni az imakönyvek czimlapjainak festéséhez kapott egyszerre kedvet, és ilyenkor az ékes arabeszkek közt rendszerint valamely szentnek szőke fejecskéje tünt ki, mely zöldlevél koszoruból oly édes tekintettel pillantott ki. E czimlapok rövid idő alatt jelentékeny figyelmet költöttek s a müvész csakhamar oly tömeges megrendelésekben részesült, hogy négy kézének s négy szemének kellendett lenni, hogy azoknak eleget tehessen. Azonban ő jókedvvel folytatta foglalkozását s ujból megkisérelte a kedves szőke álomképet irhára festeni; de csupán az arany hajfürtök, a sugár termet és finom vonások sikerültek ecsetjének, mert a szemnek sehogy sem tudott kifejezést adni s ennélfogva szentjének mindig lesütött szemet festett. Azonban egész lelkének erejével annyira elmerült munkájában, hogy alig vette észre mint mult el ősz és tél egymás után s hogy jött el a tavasz, nyájas tekintetével, ablakán kopogtatva. És a kikelettel hirt is vett Giuliotól egy pisai utazó festész utján, ki üdvözletet s azt az izenetet hozta a távollevőtől, hogy ősz táján bizonynyal haza érkezik, hogy az öreg naponkint gyöngül, ő pedig mihelyt lehetséges, sietni fog a kis halmon épült lak felé nejével együtt, Giovanni ölelésére.

Az idegen festész nem győzte eléggé a fiatal ara szépségét és kedves lényét dicséretével tetézni, és boldognak tartá Giuliót, ki oly gyöngyöt vallhatott sajátjának.

Giovanni ábrándozva hallgatá beszédét s mintegy álmodozva forgatta ujján a bátyja által reá bizott karikagyürüt.

Ismét havak multak el egymás után s október is elérkezett tarka diszével világitva a földre.

(Folyt. köv.)

12. Cs. arany 5.81. ezüst 121.25
kiadótulajd. Oláh Károly.

Nagy Mihály l. Juliánna 1 ¼ éves kanyaróban. 10. Pfi. Dalmi József f. András 3¼ éves kanyaróban. Cs. k. v. Toldy József f. Lajos 3 és fél éves aszkórban. P. u. Tóbi István l. Mária 1 és fél éves sorvadásban. P. u. Veress Sándor f. János 8 napos béllobban. V. u. Fodor Gábor 52 éves mellvizkórban. Pfi. Katona János f. Gábor 1 éves ránggörcsben. Cs. u. Böszörményi Mihály l. Mária 3 éves torokgyikban. Cs. u. Szabó Mihály f. Mihály 8 éves aszkórban. 11. Cs u. Sass János f. János 15 hónapos kanyaróban. Pfi. Fehértai Sára f. Sándor 2 és fél éves kanyaróban. Cs. u. Tisza Mihály l. Eszter 1 hónapos kanyaróban 12. Cs. u. Szendrei Mihály f. István 2 éves tüdővészben. K. kór. Segesvári Istvánné Csapó Zsófia 89 éves elgyengülésben. V. u. Simon Péter 81 éves elgyengülésben H. u. Lada Mihály f. Sándor 9 hónapos aszkórban V. u. Nemes Gábor f. Gábor 2 éves agylobban. Cz. u. Barna Ferencz l. Erzsébet 1 éves tüdőlobban. 13. H, u. Erdei József l. Eszter 11 hónapos agyvizkórban. Pfi. k. v. Vég Jánosné Garai Sára 42 éves hagymázban. Cz. u. Vedres Bálintné f. Lajos 4 hónapos nehéz kórban. V. u. Ujházi Izidor 24 éves tüdősorvadásban. Cs. u. Hajdu Mihályné Kovács Mária assz. 41 éves tödő gümőkórban. — Róm. Cath. Febr. 5 Vidnár Ferencz 40 éves tüdősorvadásban. 6. Hopka János 65 éves tüdővészben. Kraut Lajos 65 éves szélütésben. 8. Balog György 43 éves béllobban. 9. Csontos Jozefa 75 éves tüdő sorvadásban. 10. Bieko Ferencz 7 hetes béllobban. Fazekas Sándor 2 éves kanyaróban. 11. Vinkler János 11 hetes sorvadásban. (E.)

Országgyülési értesitő.

(Február 12.)

— Folytattatott a vita a belügyministerium költségvetésének a nemzeti szinházra vonatkozó tétele felett. Máriássy Béla nem kivánja titkolni, hogy a kért összeg a nemzeti szinház segélyezésére lesz forditva, s megszavazza azt, de Hodosiu ur inditványát nem pártolhatja, mert az első 200,000 frt. megszavazása további kiadásokra vezetbetne. — Irányi Dániel megszavazza ugyan a tételt, de ohajtana többet megszavazni népnevelésre, s ez iránt majd inditványt fog tenni a közoktatási miniszterium költségvetésének tárgyalásánál, hogy különös tekintet legyen azon vidékekre, hol eddig a népnevelés el volt hanyagolva. — Mocsonyi Sándor szintén megszavazza a nemzeti szinház segélyezésére kért összeget, de ajánlja annak figyelembe vételét, mit Irányi a népnevelést illetőleg mondott, s tagadja, hogy a különböző nemzetiségek egyenjoguak lennének, mert a nemzetiségi törvény biztositja a magyarok suprematiáját. A historiai mult erőszakoskodásokból áll, s arra hivatkozni nem lehet. — Tisza K. személyes kérdésben szólal fel, s kijelenti, hogy ő nem a jövendőt illetőleg emlitette a historiai multat, s az különben is ellenkezik a legegyszerübb igazsággal, hogy Magyarország historiai multja erőszakoskodásokból állana.

Jámbor Pál megemlékszik a szinház hanyatlásáról, s különös figyelmébe ajánlja a belügyministernek, hogy az opera a drámától mielőbb választassék el. — Szlávy József a nemzetiségi kérdést nem tartja idetartozónak. Az összeg megszavazására a főváros szépitése és kellemeinek emelése inditja.

Simonyi Ernő arra figyelmeztet, hogy az egyetértésre legnagyobb szüksége van a magyarnak és románnak, mert ha veszedelem fenyeget, ugy az egyformán fenyeget mindkettőnket, kérdi, hogy szavazott-e meg már Bukarestben a román törvényhozás az ott lakó számos magyaroknak szinházat, iskolákat stb. kész a legvégső határokig elmenni, de abba bele nem egyezhetik, hogy Magyarország ne legyen Magyarország;

Stanescu Imre Vazul azt mondja, hogy a 220 ezer frt nem lenne évenkint megujuló segély, hanem egy szinház alapitására szolgálna. Simonyinak azt feleli, hogy a Romániában lakó magyarok semmi féle jogon sem követelhetnek segélyezést, mert az ottani magyarok bevándorlottak vagy olyanok, kik e nemzetiségükre nem adnak semmit, s kiknek ubi bene ibi patria. A Hodosiu inditványában kifejezett kivánatot méltányosnak és jogosnak tartja.

Az elnök Stanescut a törvényre hivatkozással rendre utasitja, miután a román nevezetről mint független politikai nemzetről beszélt, holott a törvény csak egy nemzetet ismer, s ez a magyar nemzet (Általános helyeslés.) Jankovics Gyula is tiltakozik szavainak azon elferditése ellen mintha ő mint Stanescu állitá, magát nemzetiségi képviselőnek nevezte volna. — Stanescu kijelenti, hogy törvényileg nem létezik ugyan több politikai nemzet, de tényleg igen.

Prileszky Tádé nem ismer nemzetiségi képviselőket. Az ő választói a tót nemzetiséghez tartoznak, de azért mégis országos képviselőnek tartja magát. — Ivánka Imre szivesen ajánlkozik járulni egy aláirás utján létesitendő román szinházhoz, de országos költségen nem lehet provinciális szinházakat állitani. — Kállay Ödön rosszalja Máriássy kifakadásait. A nemzetiségi kérdés létezik, s azt meg kell oldania. — Papp Zsigmond (román) elismeri annak szükségességét, hogy a diplomátiai és kormányzati nyelv egy legyen, s a számbeli többségnél és egyéb tekintetéknél fogva az nem is lehet más, mint a magyar. — P. Szathmáry K. ajánlja a románoknak, hogy alapitsanak maguknak szinházat ugy, a mint a magyarok alapitottak.

Csernátony Lajos kijelenti, hogy nem szereti a bujkálást, s ez nem is illik a magyar jellemhez. Minek azt rejtegetni, hogy a kért összeg a magyar nemzeti szinház segélyezésére van szánva. Ez az ország Magyarország ezer év óta, magyar a törvényhozási és közigazgatási nyelv, s igy nem lehet azon megütközni, hogy egy az állami nyelvet müvelő intézet segélyeztessék. Tessék nekik ott kezdeni, a hol mi kezdtük a nemzeti szinházzal, s ha majd lesz olyan szinházuk, mely méltónak mutatkozik az államsegélyre, az nem fog attól megtagadtatni.

Végül még megjegyzi, hogy a jogegyenlőséget hangoztató románok figyelmeztethetnék bukaresti testvéreiket, hogy ne üldözzék annyira a zsidókat (Általános helyeslés.)

Svarcz Gyula a nemzetiségek közmüvelődési céljaira hajlandó a szükséges összegeket megszavazni. — Wächter Frigyes (Brassó egyik képviselője). miután arra a kérdésre, hogy hol legyen az a román szinház. egy román ajku képviselő azt kiáltotta, hogy Brassóban, — tiltakozik az ellen, mintha Brassó román városnak tekintethetnék, mert Brassó a királyföldhöz tartozik és szász város. Brassónak, mint kiválólag iparos városnak, fog ő majd kérni nem szinházat, hanem reáltanodát (Helyeslés). — Ivankovics György szintén csak egy politikai nemzetet ismer.

A vita ezzel be lön fejezve, s még Borlea mint inditványozó szólt.

A ház ezután (Borlea és Stanescu kivételével) megszavazta a nemzeti szinház segélyezésére fölvett 59 ezer ftot. Hodosiu módositványa elvettetett. — Megszavazta továbbá a ház vita nélkül a lóversenyekre előirányzott 28,000 frtot, az elemi csapások által sujtottak segélyezésére 10,000, s különféle költségekre 20,000 frtot.

A belügyministerium költségvetésének fedezeti részére kerülvén a sor, Ghyczy Ignácz kérdést intéz a hivatalos lap iránt, mint a mely véleménye szerint, nem a ministerium, hanem az állam tulajdona, s igy kell hogy költségei és bevételei a költségvetésben előforduljanak. Miután azonban ismételt kérdésekre sem nyert a ház eddig felvilágositást, határozati javaslatot nyujt be, mely szerint utasittassék a belügyminister, hogy szerezzen magának felvilágositást a hivatalos lap költségeiről és bevételeiről, s intézkedjék azoknak az 1870-ki költségvetésbe való beigtatása iránt. (A belügyminister forgolódik, Tóth Vilmos kimegy s behozza a ministerelnököt.)

Andrássy ministerelnök azt hiszi, hogy e határozati javaslatot nem lehet azonnal tárgyalni. — Tisza K. ennek ellenében hivatkozik a gyakorlatra, mely a költségvetés tárgyalása alkalmával annak egyes részeire vonatkozó javaslatok és inditványok azonnal való tárgyalását eddig megengedte. — Tóth Vilmos a kérdést nem tartja ide tartozónak.

Végül hosszas habozás után a ministerelnök kijelenti, hogy kevés tudomása van a hivatalos lap dolgairól. Ugy tudja mindazáltal, hogy eddig nem jövedelmezett vagy csak igen keveset.

A több oldalról hangzó sürgetésre az elnök kimondja, hogy a határozati javaslat ki fog nyomatni és héttőn tárgyalás alá vétetni. — Megszavaztatván erre a 3788 frttal felvett fedezet, az ülés eloszlott.

Fővárosi értesitő.

*** Lónyay pénzügyérről azt irja a „Hon“ bécsi levelezője, hogy grófi czimmel kinálták meg. Ha megkinálták, bizonyára el is fogadja; — jegyzi meg rá az „Ellenőr.“

*** Kinevezések. Greguss Ágost az aesthetica, — Subrich Ágost pozsonyi tanár a neveléstan egyetemi tenszékére kineveztettek.

*** A gőzsiklóról még folytonosan azt hiresztelik, hogy nem sokára megnyilik.

*** A ref. egyház egy felsőbb leány tanoda felállitását határozá el.

*** A honv. ügyérség eddigelé 30,000 darab fegyvert küldött szét az egyes zászlóaljakhoz.

*** A pénzügyér ápril hóban 40 olyan pénzügyi tisztviselőt fog nyugdijaztatni, kik a provizorium alatt is szolgáltak. Vajon Lónyay ur mennyit szánt a honvédmenházra?

*** Ministeriterv. Andrássy oly inditványt készitett, hogy alakittassék képviselőkből 18 tagu bizottság, mely „a nyilvánosságra nem hozható“ ügyek felett intézkednék. Igen, hát titkos ügyei is vannak Andrássy urnak? Na de, e tervet még a deákkör is megbuktatta.

*** Gorovéról emlegetik, hogy közlekedési minister lesz, s a kereskedelmi tárczát b. Bánffy Albert vállalja el. Hát Mikó?

*** A Rókus-kórház előtt egy gazdagon öltözött ifju lötte magát sziven; a zsebében levél találtatott franczjául irva, melyben ballépése indokául szerelmi csalódást emlit; arany lánczos drága óráját s pénzzel telt tárczáját a szegényeknek hagyta. Ki létét nem tudják; gyanitják, hogy franczia.

*** Kerkápolyi államtitkár az országgyülés egyik legközelebbi ülésén Pestváros hatóságát az ujonczozásnál hanyagsággal vádolta, ez ellen a hatóság tiltakozik.

Belföld.

*** Nagyváradról. Az ujonczozás igen roszul ütött ki; kellett volna 51 ujonczot és 5 póttartalékost adni, de csak 29 ujoncz telt. Váradról sem lesz tehát honvédünk. — Mult csütörtökön egy ház fedél kigyuladt. de a gyors segély elnyomá a veszélyt. — A „Sas“-ban vidám társaság közé vegyült egy angol és egy franczia, különféle tréfás beszélgetés után fogadtak, hogy a franczia az ángolról leveszi mellényét, a nélkül, hogy a felső ruháját levetné. S az ördöngös franczia megcselekedte az angol képzelhető bámulatára. A titkot velünk sem közölték: tessék kitalálni!

*** Kimentették. Csepel szigetén egy czigány át akart menni a Duna jegén, de az letört alatta. Siettek aztán megmentésére, a partról kötelet hajitottak neki, s ő azt hüségesen — nyakára tekerte, azután kihuzták, de már — megfojtva.

*** Álom és való. Eszéken egy kőmüves ittas állapotban azt beszélé, hogy álmaiból sürgős dologra felkölték, s a temetőig mentek együtt a vezetővel, de onnan vissza akart térni; ekkor három álarczos ragadja meg, bekötik szemét, és megkötözik, azután vezetik egy darabig, leódják szeméről a kendőt, gyilkolással fenyegetik, hogy egy szép lányt befalazzon; jutalmul rögtön öt százast kapott, munka végeztével elfödött szemmel ismét haza vitték. Furcsa álom, — mondhatja rá akárki, s ezt a mester is hajlandó lett volna elhinni, ha az öt darab százasa nincs meg. Ez a valóság mellett bizonyit, s a hatóság is tett már lépéseket az ügy felderitésére.

*** Székesfehérvár nemsokára élvezni fogja éjjel is a világosságot, nemsokára bevezetik a gázt. Ugyanott tavaszszal megkezdik az állandó szinház épitését; ez még nagyobb jele a világosságnak.

*** (Erdélyi ügyek.) Tornán e napokban kigyuladt egy ház, siettek az oltására mindenfelől; némaság tanyázott a szerencsétlenség szomoru szinhelyén. Az emberbarátok az egyszerü lakból szabaditni akarván a mit lehet: berontanak a zárt ajtón. Lélek renditő kép tárult elébök! Az apa, az anya, két nagy leány és két kisebb gyermek halva találtattak a szobában; gyanitják, hogy a szén kigőzölgése ölte meg őket! — Erdélyben a hó oly nagy, hogy e miatt közlekedni lehetetlen, s a sorozás is fel van függesztve. — A marhavész Erdély határán 82 áldozatot ragadt el. — Kolozsvárt 22 foknyi volt a hideg; megfagyott egy tánczmester és egy őrt álló katona. —

*** Pozsonyvárosa mulhatatlanul megtartja májusban a tisztujitást.

*** Máramarosbana fa hiánya miatt átalánosan panaszkodnak; pedig még távol van a tavasz.

*** A postaiutalványilapok (nem mint a minap tévesen irtuk, bélyegtelenül, hanem) 10 kros bélyeggel ellátva fognak kiadatni.

*** Munkács, Munkács! — mivé levél? Fegyenczek tanyája lettél. Azonban, mint halljuk nem sokára honvédeket fognak a régi hires várba elszállásolni, s a fegyenczeket szét osztják a többi intézetbe.

*** Rablógyilkosság Balatonfőkajáron a zsidókorcsmárost egy rokona látogatá meg, csak a nő volt honn kisdedével s a szolgálóval; a nő szivesen engedé át szobáját a rokonnak éjjeli szállásul, de lefekvés után odamegy a vendég a nő ágyához s pénzt követel tőle, a nő átadja a kulcsokat, s ekkor a vendég késsel rohan reá, 29 szurást tesz rajta, hogy ki ne beszélhesse az eseményt; a szolgáló sejtvén, hogy reá is hasonló sors vár, menekülni akar az ablakon, a gyilkos megkapja ruháját s hat könnyü szurást ejthetett rajta; a szolgáló még, kiszabadult, lármát üt, a gyilkos a bölcsőben alvó kisdedhez ugrik, és mint őrült — szalad vágtat hideg éjjel, véresen, fedetlen fővel, egy ingben, mezitláb, Lepsényre érve rokonaihoz, azt mondá, hogy rablók támadták meg, pénzt és ruhát kért, az istentelen rokongyilkos. Zalában végre hurokra került.

Külföld.

(z.) A „Times“ egész terjedelmében közli az angol trónbeszédet. Több lényeges pont hiányzik belőle, melyekről pedig előbbi számában emlitést tett. Igy például nincs meg benne azon hely, mely a Suez csatornáról és egyuttal a sultán és a khedive közti viszonyról szóllana; valamint a Napoleon császárra vonatkozó hizelgő nyilatkozatoknak sincs nyoma.

A Times ugy látszik ez alkalommal nagyon hiányosan volt értesülve. A Francziaország iránt ezuttal tanusittatni vélt udvariasság már magában véve is nagyon szokatlan és rendkivüli lett volna; miután köztudomás szerint az angol népnek hangulatát Francziaország iránt nem lehet valami rokonszenvesnek tartani.

Párisban a nyugtalanságok és ennek következtében a befogatások még folyvást tartanak. Egy rendőrtiszt, ki több rendőrrel f. hó 11 kén Batignollesba ment, hogy ott egy — a kormány elleni összeesküvésben részvétellel vádolt gépészt elfogjon — ezen utóbbi által egy revolverrel megöletett. A gyilkos rögtön elfogatott és azonnal a conciergeriebe szállittatott.

A „Reveil“ szerkesztői: Cournet és Razoua Jenő lakásukon elfogattak. E tény is a többiek után elég világosan jelenti, hogy az uj korszak emberei is csak a megszokott régi uton haladnak.

A törvényhozó testületben Thiers előlegesen is kijelentette, hogy ő az ország gazdászati és kereskedelmi viszonyainak megvizsgálása végett kiküldendő bizottságba leendő elválasztatását nem fogadná el. Emlékezteti a testületet, hogy ő nem a szerződések közzétételét, hanem a tarifának mérsékelt fölemelését kivánta. Ismétli, hogy Francziaország jóléte szenvedni fog, ha a jelenlegi gazdászati politika továbbra is fennmarad, és nem hiszi, hogy a most szervezendő bizottmány müködésének azon eredménye legyen, a mit tőle átalánosan várnak.

Rómában szigoru rendszabályok hozatnak a zsinatnak azon tagjai ellen, kik a gyüléseken tartott beszédeket a profanum vulgus előtt feltárják. Mint a „Volksfreind“-nak Rómából irják, 4 papnak, kik a zsinaton a helyek rendezésével voltak megbizva, nem szabad többé a fő congregatiókban megjelenni; minek oka azon gyanu, hogy a zsinaton történtekről a lapokba tudósitásokat közlöttek.

Az A. A. Z. jelenti, hogy e lapnak régi — több mint 30 éven át volt levelezője, a magdeburgi születésü Dr. Dressel Albert Febr. 4. a római rendőrség főtitkára Pio Capranica által egyenesen a pápa meghagyása következtében oda utasittatott, hogy Rómából nehány nap alatt távozzék. E kiutasitásnak is az az oka, hogy nevezett levelező pontos és kimeritő közleményeket irt volna az A. A. Zeitungba.

Konstantinápolyból jelentik, hogy ott egy a sultán ellen szőtt összeesküvést és merényletet fedeztek fel, és hiusitottak meg. A fő bünösök elmenekültek.

Legujabb.

(z.) Berlin, febr. 12. Az országgyülés ma d. u. 3 órakor gr. Bismarck által felolvasott trónbeszéddel bezáratott. Ebben egyebek közt egy rendkivüli ülés összehivásáról volt szó, az eddigi tanácskozások eredményeinek — legalább egy részének biztositása végett. A külföldhözi viszonyok érintetlenül hagyattak.

Páris, febr. 12. A törvényhozó testületben Ordinair Rochefortnak egy iratát akarta felolvasni, de az megtagadtatott tőle.

Páris, febr. 12. Fonvielle Ulrich ideiglenesen szabadon bocsáttatott. A „Reform“ hét munkatársa megidézést kapott és f. hó 18-án a fenyitő törvényszék elé állittatnak.

Páris, febr. 12, A „France“ állitja, hogy egy a császár élete elleni complott miatt több befogatás történt. Hire van, hogy több elfogott levél miatt Rochefort nagyon compromittalva van.

Több lap Rochefortnak a törvényhozó test elnökéhez irt egy iratát közöl, melyben Rochefortnak azon javaslata foglaltatik, hogy a ministerium polgár háborura izgatás miatt vád alá helyeztessék.

Madrid, febr. 11. A belügyminster Rivero a kortesülésber vádolja a Carlistákat, hogy összeesküvéseket szőnek, és ujabb fegyveres felkelést terveznek.

Konstantinápoly febr. 11. A pánczélhajók ügye teljesen rendben van. A porta átvállalja az alkirály helyett a hajóépitótársulat iránti szerződési kötelezettségeket, melyek az alkirály számlájára készült fregattok kiszolgáltatására vonatkoznak.

Kairó febr. 11. Az alkirály készülődéseiről szólló hirek (magától a Khedivétől is) megczáfoltatnak. A hadsereg létszáma ellenkezőleg 15 ezerre szállittatik. A porta és Khedive közti viszony — állitólag — ismét kielégitő.

Közgazdászat.

(E.) Debreczen febr. 14. A heti sertés vásár élénk volt; mind sovány, mind hizott sertést nagy számmal hajtottak; nagy kelendőség mutatkozott, az árak ugy pár számra mint fontszámra javultak; font számra 25—26 kr. sőt fél krral feljebb is elkelt, a multhéten jelzett szalona árak változatlanok.

Az élet üzletnél a forgalom még semmi ujabb lendülést nem nyert, ámbár a kedvező idő miatt az elő hetivásárra a ... hetieknél több mindenféle élelmi szereket hoztak, az élet ára nem javult, jelesen a buza, köblönként, 7 ft 20 80 kr. 8 ft, rozs 4 ft 50 - 60 70 kr, kétszeres 6 ft 6 60 kr, zab 3 ft 20—40 kr, árpa 4 ft 20—30 kr, tengeri 5 ft 20 - 40 kr, kenyér közép mennyiséggel hozatott, mérsékelt árakon kelt.

Időjárásunk: pár nap óta az erős hideg gyöngült, mai nap tiszta, napfényes, enyhős, s keveset olvad is; utaink a közlekedésre eléggé alkalmasak.

Bécsi tőzsde, Feb. 14. Cs. arany 5.84. ezüst 121.50

Felelős szerk. s kiadótulajd. Oláh Károly.

HIRDETÉSEK.

Igérvények és államsorsjegyek.

A Frankó Magyar Bank

által Pesten kibocsátott „pénztári jegyek,“ ugy mindennemü legkedveltebb „osztrák és megengedett külföldi sorsjegyek,“ továbbá „igérvények eredeti sorsjegyekre,“ mindenik huzásra, — melyeknek eladása Debreczenre és vidékére kizárólag nekem adatott át, — kellő mennyiségben s legjutányosabban számitva kaphatók nálam Széchenyi-utcza 1788. sz. a. saját házambani üzleti irodámban, és Schwartz Bernátnál, a Nánássy Béniámin ház alatti üzletében, — a hol is a legkapósabb osztrák sorsjegyekre társaságok is rendeztetnek tetszés szerint kivánt időre, és mindennemü „állam- és iparpapirok vétele és eladása is eszközöltetik. 56. 6 —

Feischl Fülöp.

Orvosi müutazás.

Idült és idegbetegségek.

(Chronische und Nervenkrankheiten),

u. m.: köszvény-, csúz-, bél-**fájdalmak** (Schmerzen); gyomor-, sziv-, mell-**görcsök** (Krämpfe); tüdő- és más **gyúladások** (Entzündungen); érzék-, elme-, kedély-**bajok**; sápkór (Bleichsucht), mint hosszas **magán-tanulmány** tárgyai (Späcialist) **kellemmel** és **gyökeresen** gyógyittatnak alulirt által.

Elfogad naponkint d. e. 10—12, d. u. 3—5 óráig; ezután szegényeket ingyen.

Debreczen, váradutcza **2123.** sz. a., a hová a gyógyintézet helyszüke miatt áttétetett.

Dr. Ivánfi (Ivánovich) E. P.

50. 3—3 orvostudor, Pestről.

ANTALFFY LAJOS

órás Debreczenben.

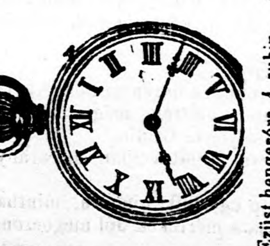

(Boltja a városháza piaczi részén levő „**Törökhöz**“ czimzett dohány-, szivar- s bélyeg-eladási helyiségével egybeköttetésben.)

Van szerencsém a t. cz, közönség figyelmébe ajánlani a legdusabban felszerelt **óraraktáramat,** a lehető legolcsóbbra **leszállitott áron, egy évi irásbeli jótállás mellett.**

	frt.
Ezüst hengeróra 4 rubinkőre járó patent üveggel	8—10
Finomabb ar. szegélylyel ugró	11—12
Egész aranyozott compassal	12—13
Angol mintára lapos kristályüveggel	13—14
Gazdászati óra (remontoir)	15—16
Ezüst horgonyórák 15 rubin kőre, patent üveggel, ugrós	14—16
Finom angol mintára	15—18
Kettős fedéllel	15—18
Kettős fedéllel angol mintára	19—24
Remontoir	25—36
Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell	40—45
8 napos pendul-óra	19—23

Ezen például felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany uri és női óraimat, franczia 8—14 napig járó és ütő; márvány, alabástrom, bronzsvas öntvéytoku üvegboriték alatt levő asztali és függő aranykeretes óráimat, inga (pendul) órákban a legkisebbtől a legnagyobbig, tökéletesen kielégitő nagy választékban.

Schwarzwaldi fali óráim hihetetlen olcsó árért, kezdve 1 frt 50 krron szintén egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékökben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a csere a t. cz. közönség részéről igen könyü és biztos.

Vidékről megrendelések a levél átvételétől számitva 5 nap mulva küldetnek szét, mivel elvem, csak is egész tökéletes kipróbált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Uj torony-órák készitését vagy ócskák kijavitását gyorsan teljesitem. 4. 40—

Eladó jó faj

sertések.

Büd-Sz.-Mihályon az uradalomnál **Kis-Jenői faj. 208 db. szőke mangalicza süldő sertés** tétetik eladóvá, sommásan megvenni kivánók sziveskedjenek az uradalmi felügyelői hivatalhoz fordulni, hol az egyesség is meg fogna történni.

Kelt Büd-Sz.-Mihályon, febr. 14. 1870.

57. 1—3 **Az uradalmi felügyelői hivatal.**

Dr. Pattison köszvény-gyapuja,

a legbiztosabb gyógyeszköz mindennemü köszvény és csuzos baj ellen; mint: arcz-, mell-, nyak- és fogfájdalmak; fő-, kéz- és térdköszvény, tagszakadás, hát és ágyékfájdalmak ellen. — Csomagonként 70 kr, félcsomagban 40 krért kapható

dr. Rothschnek Emil

60. 1—8 gyógytárában, Debreczenben.

Ügynökségi

bizományi raktár

Kalatay Andrásnál,

ahol mindenféle ***magvak, fák*** és ***növények*** megrendelhetők. A legszebb báli élő ***virágcsokrok*** posta utján vidékre is a legolcsóbb árakon megrendelhetők.

Nemkülönben ajánlom kitünő szép érmelléki ***bakarszöllőmet*** fontszámra, valamint ***rum, thea, arak*** de ***batavia,*** nagy üveg 1 frt 60 kr, kis üveg 80 kr, ***kognak,*** nagy üveg 1 frt 60 kr, kis üveg 80 kr, ***mágnás puncs*** 90 kr és különféle ***üvegezett érmelléki borokat.*** 43. 7—10

Arverési hirdetmény.

Debreczen város törvényszékének telekkönyvi tanácsa részéről közhirré tétetik, miszerint felperes Lőrinczi József részére, alperes Botos Lajostól 50 afrt járulékai erejéig lefoglalt ingatlanság, mely áll az egészben 1500 afrtra becsült péterfia-utczai 3594. sz. házas teleknek fele részéből, f. évi **márczius 7**-én, szükség esetére **april 7**-én d. u. **3** órakor a városházánál a telekhivatalban tartandó birói árverésen el fog adatni.

Az árverelők által leteendő bánatpénz 75 afrt.

A vételár 3 részletben a leütéstől 1—2 és 4 hó alatt 6%-val lefizetendő.

A többi feltételek a telekhivatalnál alulirott végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind azok, kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket e hirdetménynek hirlapi utolsó közzétételétől számitott 15 nap alatt előirott telekkönyvi tanácshoz nyujtsák be. — Kelt Debreczenben, a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának f. évi jan. 28-án tartott üléséből.

53. 3—3 **Igmándi József,** tkvi előadó.

Eladó fekvő-javak.

Széchenyi-utczán az 1808. sz. **ház,** mely áll 4 lakosztályból, azaz 12 szoba, 3 konyha és 1 pincze lakosztályból, 2 szoba, 1 konyhával, szilárdon téglából épitve, cseréppel fedve, 304 □öl belső telekkel és 8 hold utána való földdel, — ezenkivül a **Boldogfalvai kertben,** a második járásban, **4 kapa szöllő,** számos nemes gyümölcsfával, jókarban levő pajtával, mely áll 1 szobából, butorral ellátva, konyhából, borházból, kellőleg szüretelő edényekkel ellátva, **szabdkézből eladók.**

Értekezhetni Széchenyi-utcza ***Varga Károly*** butorraktárában, vagy ***Fábry Ferencz*** füszerkereskedésében. 211. 15—

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.